

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی کاظمی

۱۰/۱۲/۰۸

"ناتو"

یک سازمان نظامی همچنان خطرناک

بیست و چهارمین اجلاس "ناتو" یا سازمان پیمان اتلانتیک شمالی روزهای ۱۹ و ۲۰ نومبر ۲۰۱۰ (۲۸ و ۲۹ آبان [عقرب] ۱۳۸۹) در لیسبون، پایتخت پرتغال برگزار شد. دبیر اول این سازمان نظامی – سیاسی که بیست و هشت عضو دارد جلسه مذکور را "یکی از مهم ترین جلسات تاریخ" آن دانست چرا که برای نخستین بار روسیه در آن شرکت کرد.

هنوز یک سالی از پایان جنگ جهانی دوم نگذشته بود که وینستون چرچیل در پنجم مارچ ۱۹۴۶ ایده یک پیمان دفاعی ملل مشترک المنافع را که زیر نظارت سازمان ملل متحد باشد، در یک سخنرانی مطرح کرد. روز بیست و دوم ژانویه ۱۹۴۸، ارنست بوین، وزیر امور خارجه انگلستان به مجلس این کشور پیشنهاد کرد که یک اتحاد غربی برای دفاع ایجاد گردد. در هفدهم مارچ همان سال پیمان بروکسل یا "پیمان اتحاد غربی" میان بلژیک، فرانسه، لوکزامبورگ، هلند و انگلستان امضاء شد. ماده چهارم این پیمان چنین تدوین شده بود که هرگاه یکی از کشورهای امضاءکننده پیمان هدف تجاوز نظامی قرار بگیرد دیگر کشورهای امضاءکننده باید به آن هر گونه کمک به ویژه نظامی را بکنند. هنگامی که روز چهارم آوریل ۱۹۴۹ ناتو که مخفف سازمان پیمان اتلانتیک شمالی ست رسماً در واشینگتن به وجود آمد، ماده مذکور فصل الخطاب آن شد. این پیمان روز بیست و چهارم اگست همان سال با عضویت بلژیک، کانادا، دنمارک، امریکا، فرانسه، ایسلند، ایتالیا، لوکزامبورگ، نروژ، هلند، پرتغال و انگلستان رسماً به مرحله اجراء درآمد.

ناتو در دورانی به وجود آمد که جهان یک جنگ جهانی دهشتناک را با ده ها میلیون کشته و خرابی های گسترده پشت سر گذاشته بود، دورانی که جهان در برابر قطب سرمایه داری در غرب کره زمین، قطب سوسیالیستی را در مشرقش تجربه می کرد. بشریتی که از پس هیولای نازیسم هیتلری سربلند بیرون آمد، می توانست انتظار داشته باشد که از این پس بتواند در صلح زندگی کند، اما پیدایش "ناتو" و تلاش آن برای تشکیل زرادخانه ای به مراتب گسترده تر از آن چه پیش تر وجود داشت خلاف این را ثابت کرد. به همین خاطر بود که در چهاردهم مه ۱۹۵۵،

شش سال پس از تشکیل ناتو، اکثر کشورهای "بلوک شرق" به پیشنهاد نیکیتا خروشچف، رهبر وقت شوروی، پیمان ورشو را به وجود آوردند.

مردم جهان بار دیگر می‌توانستند انتظار داشته باشند که با فروپاشی بلوک شرق، ناتو هم مانند پیمان ورشو از میان برود و موشک‌هایش را که به سوی کشورهای بلوک شرق نشانه رفته بودند جمع‌آوری و نابود کردند اما نه فقط چنین نشد بلکه با بازسازی رسمی نظم سرمایه‌داری در کشورهای سابق بلوک شرق برخی از اعضای سابق پیمان ورشو همچون لهستان و مجارستان (در سال ۱۹۹۹) و بلغارستان و رومانی (در سال ۲۰۰۴) به ناتو پیوستند.

فروپاشی بلوک شرق و از هم‌گسیختگی خودبه‌خودی پیمان ورشو نقطه پایانی بر ناتو نبود، عکس آن این سازمان نظامی - سیاسی که به نام دفاع از کشورهای هم‌نظر - بخوان اداره شده بر اساس نظم سرمایه‌داری - پایه‌ریزی شده بود از آن سال‌ها تاکنون به دخالت در کشورهای دور و نزدیک پرداخته و می‌پردازد. همگان بمباران‌های ناتو را در یوگسلاوی و کوسوو به خاطر دارند. امروز هم این ناتوست که در افغانستان یکه‌تاز نظامی شده است و فجایع بیشماری را به بار آورده و در بمباران‌هایش تعداد زیادی از غیرنظامیان و مردمی که هیچ نقشی در جنگ ندارند کشته و زخمی می‌شوند تا جایی که گاهی رئیس‌جمهور دست‌نشانده هم صدایش بلند می‌شود که چرا ناتو شهروندان را هدف می‌گیرد!! نمونه‌هایش نیز کم نیستند از جمله کشته شدن دست‌کم نود نفر در حمله به دو نفتکش در قندوز روز سیزدهم شهریور ۱۳۸۸ و غیره.

مسئله‌ای که ناتو پس از فروپاشی بلوک شرق و پیمان ورشو با آن روبه‌روست همانا بازتعریف علت وجودی خود است. بی‌جهت نیست که در اجلاس اخیرش که در لیسبون برپا شد بار دیگر از تجدید تعریف راهبردی این تشکیلات عریض و طویل و پرهزینه سخن رفت. اگر تا دیروز دشمنان ناتو مشخص و معلوم بودند و رسماً کشورهای بلوک شرق بودند، امروز دیگر معلوم نیست دشمنان کشورهای عضو ناتو در کجا هستند؟ امروز نیروهای ناتو در افغانستان در حالی دست به عملیات می‌زنند که دولتش از نظر سیاسی در اختیار آن است. دبیر کل کنونی ناتو که آقای راسموسن دنمارکی باشد در اهداف دفاعی ناتو دزدان دریایی و حملات رایانه‌ای را نیز قرار می‌دهد! ظاهراً دزدانی که مثلاً در سواحل سومالی (در آفریقا) فعال هستند خواهند توانست یک عضو قدیمی ناتو همچون دنمارک را در شمال اروپا تهدید کنند!! یا این که هکرهایی که می‌توانند در هر گوشه‌ای از دنیا در خانه‌ای نشسته باشند تهدیدی برای ابررایانه‌های چندین ملیون دلاری تشکلاتی مانند ناتو خواهند بود! یا همه این‌ها را که کنار بگذاریم موشک‌های موسوم به شهاب جمهوری اسلامی به چنان تهدیدی تبدیل شده‌اند که حالا ناتو روسیه را هم مجاب کرده است که در جلساتش شرکت کند و سپری علیه این موشک‌ها بسازد! مجموع این‌ها بهانه‌های بیش نیستند تا بار دیگر ناتو بتواند با به روز کردن زرادخانه‌اش آماده هر گونه تجاوزی به این یا آن کشور جهان باشد.

این چنین است که در اجلاس نوزدهم و بیستم نومبر گذشته سران بیست و هشت کشور عضو ناتو به تعریف "مفهوم جدید ستراتیژی" برای دوره ده ساله ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ پرداختند. آنان همچنین در رابطه با بیرون آمدن نیروهای ناتو از افغانستان و تشکیل دادن سپر دفاعی ضد موشکی که امریکا می‌خواهد در اروپا ایجاد کند، بحث کردند. مفهوم جدید ستراتیژی در واقع چیزی نیست به جز تحکیم اهداف دیگر ناتو خارج از چارچوب‌های دفاعی و امنیتی. با توجه به آن چه رهبران قدرت‌های بزرگ از قبیل اوباما یا سارکوزی در اجلاس اخیر گفتند باید نتیجه گرفت که ناتو اکنون یک فهرست دراز از ناامنی برای کشورهای عضو درست کرده است و خود را برای دخالت به ویژه نظامی در خارج از مناطق جغرافیایی که کشورهای عضو قرار دارند، آماده می‌کند. امنیتی که ناتو می‌

خواهد برایش تلاش کند در صورتی تأمین خواهد شد که امنیت اقتصادی کشورهای عضو در اروپا و به ویژه ایالات متحده با در دست گرفتن منابع انرژی تأمین گردد. ناتو بیش از پیش مرز بین امنیت داخلی کشورهای عضو و امنیت خارجی را درمی نوردد و تهدیدهای قراردادی و غیر آن ها را یک کاسه می کند. ناتو می خواهد خود را به یک فرماندهی مشترک مجهز کند که در آن بتوان سریعاً برای عملیات نظامی در درون و بیرون مرزهای جغرافیائی کشورهای عضو عمل کرد بدون آن که لازم باشد از هر کشور عضو نظرخواهی نمود.

در این میان امریکا می خواهد نه فقط دست بالا را در فرماندهی مشترک داشته باشد بلکه بار مالی وظایف جدید ناتو و به ویژه سپر دفاعی موشکی را که بالغ بر هزار میلیارد دلار می شود بر دوش دیگر کشورهای عضو بیندازد. این در حالی ست که اکثر کشورهای عضو و به ویژه بیست و یک کشوری که علاوه بر عضویت در ناتو جزو اتحادیه اروپا هم هستند بودجه های نظامی خود را با توجه به وضعیت بحرانی اقتصادی کاهش داده اند. از سوی دیگر این کشورها در چارچوب ناتو با هم اختلافاتی دارند. آلمان، هلند، بلژیک و نروژ خواهان تعدیل و کم کردن تسلیحات اتمی هستند در حالی که فرانسه و انگلستان به عنوان دارندگان رسمی آن با خلع سلاح اتمی مخالفت می ورزند.

روسیه که زمانی از پیوستن کشورهای سابق بلوک شرق به ناتو ابراز نارضایتی می کرد، اکنون همکار ناتو شده است. کشورهای عضو ناتو روسیه را به عنوان همکار خود معرفی می کنند و به آن اطمینان می دهند که سپر دفاعی ضد موشکی در اروپا علیه اش برپا نمی شود بلکه برای مقابله با موشک های جمهوری اسلامی ایران است. این البته ظاهر قضیه است، چرا که با همراه کردن روسیه با خود، ناتو بیش از گذشته تمایلات خود را برای استیلائی نظامی بر سراسر جهان برجسته می کند و نشان می دهد که هر وقت اراده کند سلاح های مرگبار خود را در هر گوشه ای از جهان به کار خواهد انداخت. از سوی دیگر ناتو برای توجیه عملیات خود نیازمند موافقت آرای شورای امنیت سازمان ملل متحد است، شورائی که در آن روسیه و چین حق وتو دارند. ناتو اکنون برای عملیات خود در افغانستان نیز به راه های هوائی و زمینی که از روسیه گذرمی کند نیاز دارد چرا که راه هایی که از پاکستان می گذرند به مراتب ناامن تر هستند.

هر چند ناتو بار دیگر در اجلاس اخیرش درصدد بازتعریف اهداف خود برآمد و بازسازی تشکیلات و آژانس ها و شاخه های خود را مد نظر قرار داد، هر چند روسیه برای نخستین بار به اجلاس ناتو دعوت شد و قول مساعدت لاقبل در رابطه با جنگ در افغانستان را داد و اطمینان گرفت که سپر دفاعی موشکی که امریکا می خواهد در اروپا برپا کند علیه آن نیست و هر چند پیش از این اجلاس امریکا و روسیه توافقی را برای کاهش تسلیحات اتمی خود امضاء کردند، اما سلاح های اتمی که انگلستان و فرانسه در اختیار دارند، سلاح های اتمی تاکتیکی ناتو که برخی شان قدرتمندتر از بمب اتمی هستند که هیروشیما را با خاک یکسان کرد و دیگر سلاح هایی در اختیار ناتو، همچنان این سازمان نظامی - سیاسی را به عنوان یک تشکیلات جنگاور و خطرناک برای صلح در جهان مطرح نگاه می دارند.